

Gehoord, geloofd, gezien

Ds. J. IJsselstein – Lukas 2:7

Liturgie:

Psalm 81:12

Psalm 81:1

Lezen Lukas 2:1-7

Psalm 116:1

Lofzang Maria:1

Lofzang Simeon:1

Lofzang Zacharias:4

Jongens en meisjes, met kerst en met oud en nieuw moet je vaak naar de kerk, moet je vaak naar preken luisteren. Soms zijn de preken ook moeilijk. Vanmorgen probeer ik vooral voor jullie te preken. Dus, luister goed.

En de grote mensen mogen worden als kinderen. Dan begrijpt iedereen het.

Jongens en meisjes, als je een broertje of zusje krijgt, dan ben je blij. Je hebt er maandenlang naar uitgekeken, het duurde lang, maar als het dan eenmaal zover is, dan... Ja, wat gebeurt er dan? Ik bedoel: met jou zelf? Als papa of mama het tegen je verteld heeft, en je mag voor het eerst bij mama op bed zitten, of voor het eerst in de wieg naar je kleine broertje of zusje kijken? Wat gebeurt er dan met jou?

Volgens mij is dat een beetje verschillend. Er zijn kinderen die dansen van blijdschap en heel druk gaan doen (waar mamma niet altijd even blij mee is), maar de meeste kinderen zijn denk ik *een beetje stil*. Want het is zo bijzonder... Dat kleine snuitje, die kleine vingertjes, die kleine oogjes en dat kleine mondje...

Het is allemaal *zo* bijzonder, het is allemaal *zo* mooi...

Misschien krijg je wel een kleine traan in je ogen. Het was zo spannend, maar nu..., nu is het echt. Je ziet het met je eigen ogen. Je *geloofd* het: dit is *mijn* nieuwe broertje, dit is *mijn* kleine zusje.

En nu vandaag is het kerst. *Een Kind is ons geboren*. Wat een blijde dag!

Deze dag, 25 december, is niet per se de dag waarop de Heere Jezus geboren werd, maar vandaag denken we daar aan terug, vandaag vieren we de herinnering daaraan.

Maar, verschillend...

Want niet iedereen heeft hetzelfde hart. Niet *iedereen* keek vroeger uit naar de geboorte van de Heere Jezus. En niet *iedereen* was blij toen Hij geboren was.

En dus gaat de preek van vanmorgen over: *Hoe de mensen denken over* het Kind van Bethlehem, over de geboren Heere Jezus.

We gaan samen kijken naar verschillende mensen. Verschillende mensen van toen, en verschillende mensen van nu.

We lezen eerst met elkaar de tekst, die heel veel kinderen kunnen opzeggen, en die je (terwijl ik voorlees) ook gerust met mij mee mag opzeggen, Lukas 2:7:

En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.

De Bijbel vertelt het eigenlijk heel eenvoudig.

God had beloofd aan **Jozef**: Maria, je aanstaande vrouw, zal een baby krijgen. *Zij zal een zoon baren, en u zult Zijn Naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden* (Mattheüs 1:21).

En Jozef geloofde, dat de engel van de Heere de waarheid sprak.

En God had beloofd aan **Maria**: Maria, je zult een baby krijgen. *U zult een Zoon baren, en zult Zijn Naam heten JEZUS* (Lukas 1:31).

Zij, Jozef en Maria, *hoorden* de belofte van de Heere.

En zij *geloofden* wat de Heere zei.

En nu laat de Heere het aan hen *zien*: Als Ik iets belof, dan doe Ik het ook!

Maria krijgt haar eerstgeboren Zoon. Het is geen gewoon kind, maar een heel bijzonder Kind, de Zoon van de allerhoogste God. Die mens geworden is.

Hij is de Zoon van God de Vader in de hemel. Dat Kind in de kribbe is eigenlijk een kleine, nieuw geboren Koning!

Toch wordt Hij niet geboren in een paleis. Hij krijgt geen prachtige kleren aan. Maria windt Hem in doeken, in repen stof, en ze legt Hem in de kribbe, in een voerbak voor de dieren die buiten zijn.

Je zegt: ‘Dat voelt zo arm! Maria krijgt een baby, een heel bijzondere baby, maar er is helemaal geen mooie babykamer!’

Ja, dat is ook zo.

Had het niet anders gekund?

Ja, het had heel anders gekund. De Heere in de hemel, de Vader van de Heere Jezus Christus, *had* een plekje kunnen regelen in het paleis van koning Herodes, of in een prachtige herberg of in een mooi hotel.

Maar Hij wilde dat niet...

Wie niet?

De Heere Jezus Zelf wilde dat niet. Hij Zelf wilde arm worden, om mensen die in hun hart arm geworden waren door de zonde, rijk te maken (2 Kor. 8:9). Daarom wilde de Heere Jezus, de Zoon van God zo diep buigen: van de *hoogste* plek in de hemel, naar de *laagste* plek op de aarde, in de kribbe van een stal.

Je zegt: ‘Maar hoe *was* het toen eigenlijk met Jozef en Maria? Hoe *voelden* zij zich?

Toen de Heere Jezus geboren werd? Hebben ze gehuild? Of gezongen? Waren ze blij?’

Wij, mensen in deze tijd, zeggen of denken: ‘Ik zou wel willen *zien*. Ik zou de emotie op hun gezichten wel eens willen zien. Wat zou mooi zijn, om dat te zien! Wat zou het mooi zijn als je met een soort camera mee had kunnen kijken, om te *zien* wat er toen gebeurde!’

Maar, jongens en meisjes, de Bijbel zegt: Het is genoeg als je het *hoort*. Je hoeft het niet per se te zien, als je het maar *hoort*. Dan weet je genoeg.

Het is genoeg dat je *hoort* en *gelooft*, dat de Heere Jezus geboren is.

Net als bij Jozef en Maria. Ze hebben de beloften van de Heere *gehoord*, en *geloofd*: ‘U zult een Zoon krijgen en Zijn Naam zal zijn Jezus’. En nu is het zover. Nu hebben ze die kleine Jezus, hun Zaligmaker, in hun armen. En ze geloven dat Hij het is. Dat Hij Zijn volk, ook hen, zalig zal maken van hun zonden. Ze geloven dat Hij het weer goed zal maken, hoe het ook zal gaan, tussen God en hun zondige hart.

Zo ging het bij Jozef en Maria. En, zo ging het ook bij de **herders**. Want als de Heere Jezus geboren is, komt er midden in de nacht een engel uit de hemel, die vertelt: *U (is) heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe (2:11-12)*. En dan zijn er nog veel meer engelen, die zingen: *Ere zij God!*

En dan?

Je zegt: ‘Ja, dat zou ik zo graag *zien*! En waren vast een paar van die stoere herders, die gingen huilen. En misschien ging er ook wel één springen van blijdschap! Wat zou het mooi zijn om dat te *zien*, als we met een soort van camera mee konden kijken naar wat er toen gebeurde!

Maar, jongens en meisjes, de Bijbel zegt: het is genoeg als je het *hoort*. Dan weet je genoeg. En dat zeggen de herders ook: het gaat om wat we *gehoord* hebben.

Ze zeggen tegen elkaar: We gaan naar Bethlehem! *Laat ons zien het woord (dat we gehoord hebben) dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd (2:15)*.

Met andere woorden: eerst *horen* ze wat de Heere zegt. En daarna *geloven* ze het. Want ze zeggen: Het woord *is geschied*, dat wil zeggen: het is echt gebeurd.

En ze gaan naar de kribbe toe om de Heere Jezus te aanbidden. Ze willen de Heere Jezus ontmoeten. En daarna vertellen ze overal alles, wat ze over het Kind in de kribbe gehoord hebben.

Dus, even op een rij: Jozef en Maria *horen* het Woord van de Heere, en ze *geloven* het, en de Heere geeft hun het Kind in de armen.

En de herders *horen* het Woord van de Heere, en ze *geloven* dat Woord, en ze *komen* om de Heere Jezus in de kribbe te aanbidden.

Je zegt: ‘Het is toch bijzonder. Je leest bijna nergens over hoe de mensen zich *voelen*!’

Dat klopt. Dat wat wij zo mooi vinden om te zien (een traan, een glimlach, een zucht...), dat zien we allemaal niet.

We lezen eigenlijk alleen maar over *horen* (met je oren), *geloven* (met het hart) en *zien* met je ogen.

Je merkt het ook, ik zal nog een voorbeeld noemen, als je in de Bijbel verder leest over **Simeon**.

Is Simeon dan niet blij? Natuurlijk, vast en zeker!

Heeft hij dan geen tranen in zijn ogen? Dat weet ik niet. Dat staat er in de Bijbel niet bij.

De Heere heeft Simeon iets beloofd. Dat heeft hij *gehoord*: Je zult niet sterven, voordat je de Heere Jezus zult zien. En Simeon *geloofde* dat Woord van de Heere.

En nu, nu de Heere Jezus acht dagen oud is, en door Zijn vader en moeder in de tempel wordt gebracht, nu neemt hij de Heere Jezus in zijn armen en looft hij God en zegt:

Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord (wat ik gehoord en geloofd heb), want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien (2:29-30).

Eerst, toen U het beloofde, heb ik het *gehoord*. Toen heb ik het ook *geloofd*. En nu *zie* ik het.

Dus, jongens en meisjes, wat zien we?

Kerst gaat over: dat de Heere doet, wat Hij beloofd heeft.

Hij heeft *beloofd*, aan Jozef en Maria, en aan Simeon: de Zaligmaker komt.

Hij heeft *beloofd* aan de herders: de Zaligmaker is geboren.

En dat hebben ze *gehoord*.

En zij allemaal (Jozef en Maria, de herders en Simeon) hebben het Woord van de Heere ook *geloofd*. Ze dachten, ze wisten, ze zeiden: ‘Wat de engel van de Heere zegt, wat de Heere Zelf zegt, dat is waar!’

En toen bleek het ook. Toen gebeurde het ook. Toen deed de Heere echt wat Hij beloofd had. En toen *zagen* ze het ook.

Over die drie dingen gaat het dus, over: *horen, geloven en zien*.

Je zegt: *horen* en *zien*, dat snap ik. Horen doe je met je oren, en zien doe je met je ogen.

Maar wat is eigenlijk *geloven*?

Geloven is *vertrouwen*. Je vertrouwt iemand, omdat je hem of haar *kent*.

Papa of mama belooft iets aan je, en je zegt: ‘Natuurlijk zal dat gebeuren, want papa en mama liegen heus niet, hor! Daar ken ik ze veel te goed voor. Ik vertrouw ze. Ik ken papa en mama, en zij kennen mij. En als ze iets beloofd hebben, dan doen ze dat altijd!’

Zo is het ook met geloven in de Heere. Je *vertrouwt* de Heere, en alles wat Hij zegt.

Omdat je Hem *kent*. Niet zo goed als dat je papa of mama kent, want zij zijn gewoon mensen net als jij. Maar de Heere is God in de hemel. Dus ken je de Heere hooguit een klein beetje.

Geloven in de Heere is: de Heere *vertrouwen*, dat Hij doet wat Hij belooft. De Heere vertrouwen, omdat je Hem *kent*.

Laten we nu eerst samen gaan zingen uit de lofzang van Maria, het 7^e vers.

*Zijn goedheid klom ten top;
Hij nam Zijn Isrel op,
Naar 't heil, Zijn knecht beschoren;
Gelijk Hij, ons ten troost,
Aan Abram en zijn kroost,
Voor eeuwig had gezworen.*

Geloven in de Heere is Hem vertrouwen, dat Hij doet wat Hij beloofd heeft. Geloven is de Heere vertrouwen, omdat je de Heere kent.

Kan dat ook als je kind bent? Of is dat alleen maar voor grote mensen, voor volwassen mensen?

Nee, dat kan natuurlijk ook als je kind bent. Veel van de kinderen van de Heere, werden kind van Hem, toen ze nog jong waren.

Kind van de Heere zijn, dat wil zeggen dat je de Heere *kent*.

En dat je dus graag doet, wat Hij wil.

En dus wil je geen zonde doen. Je wilt niet liegen, vloeken, stelen of spotten met de dingen van de Heere.

En je houdt van de Bijbel, je vindt het fijn als er uit de Bijbel of uit de kinderbijbel wordt gelezen of als je er zelf uit leest.

En (ja, het kan moeilijk zijn om naar een preek te luisteren, maar toch) je houdt ook van de zondag, van de kerk en van het luisteren naar de dominee. En je houdt ook van mensen die van de Heere houden.

En je houdt ook van dingen, die je voor de Heere moet doen. Bijvoorbeeld: je Bijbeltekst of je psalmversje leren (ook al is dat soms moeilijk), naar de catechisatie gaan of bidden.

Dat doe je graag. Ook dat laatste: *bidden*.

Want als je veel van papa en mama houdt, dan praat je graag tegen ze. Je wilt ze alles vertellen. Je wilt ze ook alles vragen. Als je de Heere kent en veel van Hem houdt, vertel je graag alles tegen de Heere. Dan bid je graag. Want je wilt ook alles aan de Heere vragen.

En, wat de Heere zegt in de Bijbel, of in de preek die gaat over de Bijbel, dat geloof je.

Je zegt: ‘Dat is gewoon waar! Want de Heere zegt het. En ik *vertrouw* Hem op Zijn Woord!’

Jongens en meisjes, als het *zo* is in je hart, dan mag je vandaag (terwijl je in gedachten terugdenkt) iets heel bijzonders doen. Zoals je over de rand van de wieg van je pasgeboren broertje of zusje kijkt of zou willen kijken, zo mag je in je gedachten vanmorgen (je moet wel buigen, want deze wieg staat heel laag bij de grond!), zo mag je in je gedachten en in je hart, op je knietjes buigen voor de kribbe van Bethlehem.

Daar ligt de pasgeboren Heere Jezus. Hij is in de wereld gekomen om voor zonden te betalen, ook voor zonden van kinderen. Je mag in je gedachten en in je hart voor de Heere Jezus buigen en bidden en zeggen: ‘Dank U, lieve Heere, wat bent U goed! Wat bent U groot! Dank U, dat U ook voor mij naar deze wereld kwam. U bent ook mijn Zaligmaker.’

Leven met de Heere, jongens en meisjes, is een heel mooi leven.

Het is niet altijd even gemakkelijk. Want soms is de Heere dichtbij, maar soms lijkt het ook alsof de Heere verder weg is.

Bijvoorbeeld als je toch dingen gedaan hebt, waarvan je wist dat ze niet goed waren.

Of als je heel druk bent met andere dingen, en niet meer zo aan de Heere denkt of bidt.

Dat is erg.

Je bent gelukkig met de Heere, maar je hebt vooral en je houdt vooral last van jezelf en van je eigen zondige hart.

Gelukkig mag je dat ook weer altijd eerlijk tegen de Heere vertellen. Omdat je Hem kent.

Weet je wat nog veel gelukkiger is? *Hij* kent vooral jou en mij. Hij kent ook ons zondige hart, en wil steeds weer onze zonden vergeven.

Waardoor je toch (als dat zo is, ook in je jonge hart) mag en kan zeggen: ‘De Heere kent mij. Ik houd van Hem, want Hij houdt van mij. En ik wil heel graag dicht bij Hem leven.’

Door veel te luisteren, door veel te vragen, door Hem te vertrouwen en in Hem te geloven.'

Je zegt (je mag het ook best hard op zeggen): 'De Heere is het allerbelangrijkste voor mij. En Hij heeft de Heere Jezus ook voor mij naar deze wereld gestuurd, om voor mijn zonden te betalen.'

Want dat is het, waar het met kerst om gaat!

Het gaat met kerst niet om een fijn gevoel, om een warm gevoel van binnen, om een traan of om een glimlach; het gaat niet om gevoel of emotie.

Maar het gaat erom dat je door de genade van de Heere *geloven* mag. Niet alleen: de Heere Jezus is geboren. Maar ook: Hij is *voor mij* geboren.

Arm geworden voor mij, die zoveel zonden heb gedaan. Daarom ben ik zo arm in mijn hart.

Diep vernederd in de kribbe voor mij, die zo trots en hoogmoedig ben.

De Zaligmaker voor mij, om ook mij zalig te maken van mijn zonden.

Dan mag er natuurlijk best wel een traan zijn. Dan mag er ook best wel een glimlach zijn. Want we zijn allemaal mensen met gevoel.

Maar dan is er door de genade van de Heere toch vooral *geloof*, en vertrouwen en liefde in je hart. Want Hij kwam, zeg je dan, *ook voor mij*... Wat een wonder!

Dan zing je, wat we samen gaan zingen uit de lofzang van Simeon, het 1^e vers:

*Zo laat Gij, HEERE, Uw knecht,
Naar 't woord, hem toegezegd,
Thans henengaan in vrede;
Nu hij Uw zaligheid,
Zo lang door hem verbeid,
Gezien heeft op zijn bede.*

Geloven alle mensen wat de Heere beloofd heeft? Hebben alle mensen vroeger uitgekeken naar de geboorte van de Heere Jezus? Net als Jozef en Maria, net als de herders en Simeon? Of...?

Nee, er waren ook *andere* mensen.

Je weet wel, die nare koning Herodes. Toen de wijzen uit het Oosten kwamen en het geboren Kind van Bethlehem zochten, toen werd hij boos en heel jaloers. Hij probeerde zelfs de Heere Jezus te vermoorden.

En ook in de Bijbeltekst waar het vanmorgen over gaat, lezen we over een andere soort van mensen. Ik lees hem nog een keer voor, zeg de tekst in gedachten (het mag ook hard op) maar mee op:

En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, *omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.*

Je snapt, het gaat me vooral om dat laatste. Er was voor hen geen plaats in de herberg.

Voor alles en iedereen was er een plek, maar niet voor Jozef en Maria, niet voor de Heere Jezus.

Ineens is er bij kerstfeest ook iets heel naars om aan te denken. Maar het is ook niet eerlijk om er overheen te lezen. Want het was wel echt zo!

Heel lang geleden had de Heere beloofd, dat de Heere Jezus zou komen. En toen Hij kwam, toen wilden de meeste mensen Hem niet. Ze zaten niet op Hem te wachten.

Johannes schrijft: de Heere Jezus kwam als Licht in de duisternis, als Licht in het donker... Je zou denken: Dat is fijn, want dan wordt het eindelijk licht!

Maar, zo zegt hij: De mensen hebben het donker liever gehad dan het licht, want...?

Ze deden verkeerde dingen. En als het donker is, dan zie je die niet. Maar wel als iemand het licht aandoet.

Wij mensen hebben tegen de Heere gezondigd. En we doen iedere dag weer nieuwe zonden. En we willen er eigenlijk ook graag mee doorgaan. We weten dat het fout is, maar we doen het toch. Want we vinden diep in ons hart de zonde fijn om te doen.

We hebben er zelf ook voor gekozen. Niet voor de Heere, maar voor de zonde. En als je zelf iets gekozen hebt, dan wil je daar natuurlijk ook niet van af.

En dan zit je dus ook niet te wachten op de Heere Jezus, de Zaligmaker die zalig wil maken van zonden. Die je juist van de zonde weg wil halen. Die het licht aan wil doen in het donker van je hart.

En dus was er toen in Bethlehem bij de meeste mensen geen plaats voor de Heere Jezus. Misschien is dat in jouw hart ook wel zo...

Kerst is leuk, mooi, fijn en gezellig, met lekker eten, met kaarsjes en andere lichtjes...

Maar niet per se met de Heere Jezus. Want, zo zeg je: 'Die heb ik niet nodig... Om me zalig te maken van mijn zonden? Maar daar heb ik helemaal geen last van!'

Als je niet ziek bent, ga je toch ook niet naar de dokter?'

Dat klopt. Maar je bent *wel* ziek. Je hebt een heel gevaarlijke ziekte in je hart.

Weet je *wat* een gevaarlijke ziekte is? Een ziekte die je *niet voelt*, maar die je *wel hebt*.

En zo is het ook met de ziekte van de zonde in je hart. Die is er wel, maar je voelt hem niet. Je hebt er geen last van. En daarom denk je: 'Het is wel gezellig zo, met kerst.

Zonder de Heere Jezus is het ook leuk!'

Ja, misschien wel leuk, maar niet goed. En ook gevaarlijk!

Want zonder de Heere gaat het niet goed met je. Het gaat pas echt goed met je, en je wordt pas echt gelukkig als je de Heere kent.

Hoe?

Zoals Hij is en voor je wil zijn: als Zaligmaker. Die al je zonden vergeeft, omdat Hij ervoor betaald heeft. Die je weer terugbrengt bij God, omdat Hij geboren werd in Bethlehem en later stierf aan het kruis op Golgotha.

Daarom, jongens en meisjes, ook al heb je geen last van je zonden, ik wil je vragen (namens de Heere Jezus) om vandaag niet alleen te genieten van alle moois van deze dag, van gezelligheid, van lekker eten en van een mooie sfeer met zoveel licht op deze donkere dag.

Ik wil je vragen om biddend naar de Heere Jezus te gaan. Want kerst gaat om *Hem*.

Ik wil je vragen om biddend naar de Heere Jezus toe te gaan en tegen Hem te zeggen: 'Heere, er is zoveel aan mij te doen. Wilt U mij alstublieft een nieuw hart geven? Wilt U als de Zaligmaker ook mij zalig maken? Maakt U mij alstublieft toch ook een kind van de Heere? Wilt U dat allemaal doen?'

Want, jongens en meisjes, het leven met de Heere, met de Heere Jezus is het gelukkigste leven wat er is.

Je denkt bij jezelf misschien: 'Kan ik misschien ook een nieuw hart krijgen als ik een beetje ouder ben? Dat kan toch altijd nog?'

Ja, maar stel nu, dat het over 20 jaar zover is. Dan heb je dus 20 jaar zonder de Heere geleefd. En dan ben je dus 20 jaar lang niet echt gelukkig geweest.

Dan heb je ook 20 jaar lang je hart aan de duivel gegeven in plaats van aan de Heere. En (hoe oud ben je? vijf? zeven?) *wordt* je straks wel 25 of 27 jaar? Ik hoop het wel, maar je weet het niet zeker.

En dan, over 20 jaar, heb je zoveel zonden gedaan, dan heb je de Heere zoveel verdriet gedaan. Dan heb je zelf ook zoveel meer verdriet over je zonden. En het heeft je hart zoveel slechter gemaakt.

Kinderen, jongens en meisjes, het is veel beter om je hart *nu* aan de Heere te geven, om de Heere nu lief te hebben en te dienen nu je nog jong bent.

Dat is beter voor de *Heere*. Dan krijgt Hij meer eer.

En dat is beter voor de *Heere Jezus*. Dan heeft Hij er weer iemand bij, die Hij beter gemaakt heeft.

En het is beter voor *jezelf*. Want - ik kan eigenlijk niet goed vertellen hoe gelukkig je daarvan wordt, maar echt - als je vanaf dat je kind bent de Heere mag dienen, ben je zo gelukkig!

Als je altijd weet: als ik bid, dan hoort de Heere mij. Hij heeft me lief. Hij houdt van me. Hij helpt me. Hij is bij me. Hij vergeeft mijn verkeerde dingen. En Hij houdt mij ervan weg, omdat ik niet meer zo van de zonde houd als vroeger.

Het is goed voor de Heere. Het is goed voor de Heere Jezus. Het is goed voor jezelf. En... het is ook goed voor *andere mensen*. Want dan kan je ze vertellen, hoe goed de Heere is.

Dat deden de herders ook. Ze hebben de woorden van de Heere *gehoord* en *geloofd* (daar gaat het om!), ze zijn gaan kijken, ze hebben geknield bij het Kind in de kribbe, en dan gaan ze naar huis. Zoals wij zo meteen ook naar huis gaan.

En wat doen ze dan? Thuis lekker wat drinken, lekkere dingen eten en over van alles en nog wat praten?

Nee, Lukas schrijft: *De herders keerden wederom (ze gingen naar huis), verheerlijkende en prijzende God over alles, wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gesproken was.*

Dus wat doen ze? Ze gaan vertellen.

Over wat? Over wat ze *gehoord* en *geloofd* hebben: de Zaligmaker is geboren.

En over wat ze *gezien* hebben: de Zaligmaker is echt geboren, voor mensen zoals wij.

En daarvoor geven ze aan God de eer.

Ik zei toch: Daar wordt de Heere beter van?

Jongens en meisjes, ga zo ook maar naar huis. Fijn dat je goed geluisterd hebt.

Vertel andere kinderen en andere mensen ook maar, wat je gehoord hebt: de Heere Jezus is geboren. En wat je in je hart gezien en geloofd hebt: de Heere Jezus is geboren, ook voor mij.

En als dat *niet* zo is in je hart, luister dan alstublieft nog één keer. En geloof het toch echt! Vertrouw de Heere toch! Je vertrouwt pappa en mamma toch ook altijd? Waarom de Heere dan niet? Als je Hem vertrouwt, geef je Hem de meeste eer.

En als je dat dan probeert, en voelt in je hart dat je dat niet kan en niet wil, vraag dan biddend aan de Heere of Hij het je geven zal.

Geloof, dat het waar is wat de Heere zegt: De Zaligmaker voor zondige mensen is geboren.

Ga kijken, net als de herders! Kom! Buig je knieën (zo meteen thuis) en bid voor de Heere Jezus. Aanbid Hem, Die ook jouw Zaligmaker wil zijn en al je zonden wil vergeven.

Amen.

Slotzang Lofzang Zacharias: 4

Dus wordt des HEEREN volk geleid,
Door 't licht, dat nu ontstoken is,
Tot kennis van de zaligheid,
In hunne schuldvergiffenis;
Die nooit in schoner glans verscheen,
Dan nu, door Gods barmhartigheên,
Die, met ons lot bewogen,
Om ons van zond' en ongeval t' ontslaan,
Een ster in Jakob op doet gaan,
De zon des heils doet aan de kimmen staan.